

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 4 ธันวาคม 2559..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย ที่ได้มีความตั้งใจมาทำบุญทำทานการกุศลเพิ่มพูนบุญบารมีให้กับตนเอง จะทำได้มากได้น้อยก็เป็นไปตามกรรมตามหน้าที่ของตน คนเรานั้นเกิดขึ้นมาจึงมีความไม่สม่ำเสมอกัน ทำอย่างไรจะทำให้คนเรานี้เกิดมาสม่ำเสมอในชีวิตที่เกิดขึ้นมา ไม่ว่าจะบ้านใดเมืองใดประเทศไหนก็เหมือนกัน เหตุฉะนั้นธรรมะเป็นของเก่า เหมือนยถาภียะตาอันเก่า มาสมัยปัจจุบันก็ยะดาอย่างเดิม ธรรมะก็ศึกษาเรื่องเดิม เรื่องบุญเรื่องบาปอย่างเดิม เรื่องการทำคุณงามความดีของคน เรื่องการทำความชั่วของคน ก็มีแต่อย่างเดิมไม่ใช่อย่างอื่น เหตุฉะนั้นกายวาจาใจของพวกเราที่พวกเราควบคุมดูแลรักษาอยู่ ถ้าผู้ใดรู้จักและเข้าใจการดูแลสภาพกายวาจาใจของตนเอง ก็ทำให้ตนเองนั้นเป็นคนฉลาด แม้เป็นนักศึกษาปฏิบัติก็ให้เข้าใจในการประพฤติปฏิบัติ ก็จะส่งผลให้เจริญต่อไปในกาลข้างหน้า ถ้ายังมาเกิดอยู่ชาติใดภพใดขอให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปทุกภพทุกชาติ ความปรารถนาของพวกเราเป็นอย่างนั้น บัดนี้เราก็ค่อยทำไปทำไปเรื่อยๆ ทำเหมือนคนเก็บก้อนหิน ถ้าคนเก็บก้อนหินเก็บมาทีละเล็กทีละน้อย เก็บมาวางไว้ในวัดเมื่อมีหลายก้อนขึ้นไป ก็สามารถหล่อเสาปฏิมาได้ หล่อคานหล่อพื้นได้ ก็เป็นปึกแผ่นแน่นหนา ทำเป็นถนนหนทางได้ ก็เรียกว่ามาจากการสะสมเหมือนกัน เหมือนกับการสะสมบุญคุณงามความดีก็สะสมไปทีละน้อยๆ ไม่เอาทีละมากไปเสียเลยทีเดียว เหตุฉะนั้นจึงได้เกิดมาหล่อมั่งคั่งสูงต่างกันอย่างนั้น ทางด้านสติปัญญาก็เหมือนกัน การสะสมสติปัญญา ได้อานิสงส์มาศึกษามาปฏิบัติฝึกหัดอบรมตนแก้ไขปัญหาคือตนพระพุทธองค์สอนว่า ตนเองเป็นที่พึ่งของตน ผู้ใดชนะตนเองได้ ผู้นั้นก็เยี่ยม เป็นที่พึ่งของตนเองได้ ขณะตนเองไม่ทำความชั่วทางกายด้วยวิธีไหนต่างๆ บังคับแก้ไขได้ การชนะทางปาก การพูดจาปราศรัย ก็ระมัดระวังทางปากของตนเอง ไม่ให้พูดผิดเป็นบาปเกิดขึ้นทำให้เกิดทุกข์ นี่เป็นข้อสำคัญที่สุดในชีวิตเรา การศึกษาทางด้านจิตใจ ใครทุกคนก็ต้องมีจิตใจจิตวิญญาณเหมือนกัน มีความคิดความอ่านเหมือนกัน ความปรารถนา ทุกคนก็มีความปรารถนาเหมือนกัน อยากมีความสุขอย่างดี ก็พัฒนาอย่างนั้น แต่บางหมู่บางเหล่าก็ไปทำไม่ดี แต่ปรารถนาความสุขไปหาความสุขในทางที่ผิดหนทาง มันก็เลยเกิดทุกข์ เราก็จะเห็นได้ว่าทำไมมันจึงทุกข์ ก็มันผิดจากหลักศีลหลักธรรมนั่นเอง ทำด้วยกาย พูดด้วยวาจา คิดด้วยใจถ้ามันทำผิด

..เหตุฉะนั้นพวกเราทั้งหลาย การศึกษาไปเรื่อยๆก็แก้ปัญหาก็ไปเรื่อยๆ เป็นเปลาะๆ เหมือนกับเชือกที่ผูกเอาไว้หลายๆปม เราก็ค่อยๆแกะทีละปมๆ ก็จะได้เชือกนั้นมาใช้สอยได้สะดวกสบายได้.. ฉันทิดก็ดี..การแก้ปัญหาคือชีวิต ก็ให้แก้ไขไปทีละนิดทีละน้อย มันก็จะค่อยๆเจริญขึ้นไปเรื่อยๆ อันนี้ก็เหมือนกัน เหตุฉะนั้นการละบาปความชั่วก็เหมือนกัน ถ้ามันหนักมันยังละไม่ได้ ก็แก้ไปทีละน้อยๆ เหมือนกับเชือก หากเราแก้หลายปม ถ้าเราเป็นคนหงุดหงิดเป็นคนโกรธง่าย แก้ปมเชือกนั้นไม่ได้ก็หงุดหงิดเอาผิดไปพันปมเชือก

นั่น เอมิดเอาชวานไปพินให้มันขาดเป็นท่อนๆไปเลย ก็เลยไม่ได้ใช้เชือกนั้นให้เป็นประโยชน์ ฉันทิดก็คิดการแก้ปัญหาที่เหมือนกัน เราใจร้อนเกินไปก็ทำให้เกิดทุกข์ เหตุฉะนั้นต้องค่อยทำค่อยไป เหมือนบุคคลเดินทางในทะเลทราย การเดินทางข้ามทะเลทรายนี้อากาศมันร้อนมันไม่มีต้นไม้ แต่เราก็จะต้องข้ามทะเลทราย หากเราใจร้อนเราวิ่งไปเพื่ออยากให้มันผ่านไปเร็วๆ มันก็เลยอ่อนล้า มันก็ล้มนอนจมอยู่ที่กองทะเลทรายนั้นไม่สามารถข้ามไปได้ มันเหนื่อยเสียก่อน แต่ถ้าเรากลัวร้อน เราไม่เดิน เรายืนอยู่เฉยๆ มันก็ไม่สามารถเดินข้ามทะเลทรายที่มีอากาศร้อนนั้นไม่ได้ เหตุฉะนั้นเราจึงควรก้าวขาเดินเข้าไปเรื่อยๆ ด้วยความขยันอดทน ทำหนึ่งร้อนก็ยกขาขึ้น สืบเท้าไปข้างหน้าเรื่อยๆ เดินไปตามธรรมชาติ บุคคลนั้นก็จะสามารถเดินข้ามทะเลทรายที่มีความร้อนนั้นไปได้ถึงฝั่ง ถึงป่าข้างหน้าได้ ที่มันมีความร่มเย็นเป็นสุข ฉันทิดก็คิดการทำคุณงามความดีเป็นของที่ทำได้ยาก แต่ทำแล้วเรามีความสุข เหมือนคนที่มีความทุกข์ ที่ปลูกบ้านปลูกที่พักพาอาศัย การจัดหาเงินหาทองสร้างบ้านสร้างช่องที่พักพาอาศัยก็ดี ซื้รถซื้อเรือของใช้ต่างๆก็ดี ก็ต้องค่อยเป็นค่อยไป พยายามเดินไป ด้วยความเพียรด้วยความขยันอดทน ก็จะสามารถทำให้บุคคลนั้นแก้ปัญหาได้ในชีวิตของเราก็จะได้สบายขึ้น ข้อนี้เป็นข้อที่สำคัญ เมื่อเป็นภิกษุบวชเข้ามาในพระพุทธศาสนาบำเพ็ญคุณงามความดี พระพุทธองค์ทรงสอนให้เดินสายกลาง ท่านไม่ให้เคร่งครัดเกินไป อดข้าวอดน้ำ ไม่ฉันทัวฉันทน้ำก็จะไปไม่รอด เพราะตั้งเกินไปทางด้านร่างกาย เหตุฉะนั้นถ้าหยาบเกินไป ไม่ทำ ขี้เกียจขี้คร้านในการปฏิบัติ มันก็ทำให้ไม่ได้รับผลเหมือนกัน เหตุฉะนั้นจึงให้เดินสายกลาง เดินสายกลางนี้เหมือนกับสายพิณสายซอนี้แหละ ครั้นสายตึงมากมันก็ขาด เสียงมันเคร่งเกินไป ครั้นสายยานเกินไปเสียงก็ไม่ไพเราะ ถ้าเดินสายกลางเสียงมันก็พอดี เสียงพิณเสียงซอนั้นก็เพราะ ฟังแล้วนุ่มนวล ใครได้ยินได้ฟังแล้วก็มีมีความสุขสบาย ฉันทิดก็คิดการสร้างสมอบรมบุญบารมีของพวกเรานั้นก็ค่อยให้เป็นค่อยไปเรื่อยๆ อย่าใจร้อนเกินไป ใจร้อนเกินไปถ้าทำสมาธิจิตใจก็จะยิ่งฟุ้งซ่าน บังคับจิตเกินไป บางทีก็ขี้คร้านเกินไปไม่อยากปฏิบัติ ไม่ควบคุมดูแลสติสัมปชัญญะ ควบคุมดูแลจิตของตนเอง ก็เลยทำให้มันฟุ้งซ่านมากขึ้น ครั้นอยู่เฉยๆไม่ดูแลมันก็ไม่ไปไหนถึงไหน มันก็ไม่เจริญ

..เหตุฉะนั้นค่อยเป็นค่อยไป ปล่อยให้บางสิ่งขึ้นมาบ้างเรื่อยๆ การทำจิตให้สงบเป็นสมาธิ ก็เพื่อจะต้องการความสงบต้องการมีความสุข ที่ทุกคนพึงปรารถนาอันอยู่ทั่วโลก โลกนี้อยู่บ้านใดเมืองใดประเทศไหนเขาก็ปรารถนาอยู่เหมือนกัน ปรารถนามีความสุข แต่เมื่อเขาเดินทางผิดเขาก็มีความทุกข์ แรกบ้านแตกเมืองกันรบราฆ่าฟันกัน ที่เราเห็นกันอยู่ตามต่างประเทศ เมืองไทยเราก็เห็นอยู่ ว่าถ้าเราอยากสงบ เราก็มีความสุข ถ้าไม่สงบมันก็มีทุกข์ มันก็เห็นได้ชัดเจนง่ายๆ เหตุฉะนั้นพวกเราทั้งหลายที่กำลังทำคุณงามความดี ก็ให้ค่อยเป็นค่อยไปก็จะเห็นความสุขมากขึ้นไปเรื่อยๆ มันก็มีความสุขมากขึ้นฉลาดมากขึ้น การ

แก้ปัญหาก็แก้ได้มากขึ้น เหตุฉะนั้น เมื่อมีของสกปรกเกิดขึ้น ก็สามารถมีปัญญาทำเพ็บบำสบู ทำเครื่องซักฟอกขึ้นมาชะล้างความสกปรกจากเครื่องนุ่งเครื่องห่ม จากร่างกายของตนเองได้ ฉันทิดก็ตีก็ให้ค่อยเป็นค่อยไป ให้มีสติปัญญาเกิดขึ้น เฉลียวฉลาดในการแก้ปัญหาของตนเอง เหตุฉะนั้นพระพุทธองค์จึงสอนให้ชนะตนเองเป็นดีที่สุด บุคคลทั้งหลายถ้ายังไม่สามารถชนะตนเอง เริ่มต้นก็ให้หัดชนะบาปทั้งหลาย ไม่ให้ทำบาปความชั่ว ไม่ให้คิดไปในทางที่ไม่ดีที่ทำให้เกิดทุกข์ มันก็จะค่อยๆมีความสุขไปอย่างนั่นเอง

เหตุฉะนั้นก็ขออำนาจอวยพรให้ทุกท่านที่มีชีวิตอยู่ เราได้ทำคุณงามความดีเป็นโชคดีของชีวิตของเรานี้ที่ได้เกิดขึ้นมาในประเทศไทย มีพระพุทธศาสนา มีคนนับถือศาสนาพุทธมากกว่าทุกประเทศที่เอาตมาได้ไปมา ไปเห็นประเทศต่างๆเขาก็นับถือไปหลายลัทธิ นั่นเป็นเรื่องของบุคคลอื่นเขาไม่ใช่เรื่องของเรา เหตุฉะนั้นเราต้องชี้มาที่ตัวของเรา มาพัฒนาตนเอง เมื่อร่างกายตัวเองสกปรก ก็ต้องอาบน้ำชำระร่างกายด้วยตนเอง หาน้ำมาอาบน้ำ เพื่อบอกให้ไปอาบน้ำที่โน่นที่นี้ ก็เป็นเพียงแค่ชี้ทางให้ไปปฏิบัติ ทางด้านพระภิกษุสงฆ์ทั้งหลายก็ดี ครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็ชี้หนทางให้เดิน ให้เดินถูกทางให้ปฏิบัติให้ถูกทาง ก็จะนำความสุขมาให้ในอนาคต เหตุฉะนั้นขอให้ทุกท่านมีความตั้งใจทำคุณงามความดีไปเรื่อยๆ เพื่อทำให้ตนเองนั้นมีความสุขไปเรื่อยๆนั่นเอง เรียกว่าเข้ามาวัดมา มาเพื่อมาวัดจิตใจ มาวัดคุณงามความดีของตนเอง บวชแล้วได้อะไรบ้างติดตัวไป เราก็จะให้เห็นเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้น ก็ขออำนาจอวยพรให้ทุกท่านที่ได้มีจิตประสงค์ปรารถนาพ้นทุกข์ ก็ให้พยายามทำความเพียรด้วยความขันติความอดทน ต่อไปในภายภาคหน้าก็จะได้รับผลสิ่งที่ตนเองนั้นปรารถนาด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ..ขอเจริญพร..